

behøver ikke at fordybe os nærmere i, hvilke højtagtede Personer det var, der førte an i den Svindel, der afsløredes ved Landmandsbanken. Det var gode, patriotiske, varmhjertede Antisocialister, der besørgede Forvaltningen af dette Landets største Pengeinstitut. Og deres Forvaltning er et godt Vidnesbyrd om, i hvilke Hænder Forvaltningen af de økonomiske Værdier befinder sig i det bestaaende Samfund. Men selv om man altsaa ikke taler om gamle Skader, hvad den højtærede Handelsminister altsaa henstillede, at man skulde lade være med, ved jeg ikke, om Ministeren tror, at det volder mindre Uro, naar man taler om de nye Skader. Jeg skal imidlertid ogsaa afstaa fra at tale om nye Skader i og for sig, i hvert Fald i Dag. Derimod vil jeg ikke give Afkald paa at sige, at jeg særdeles vel forstaa Hensigten med dette Lovforslag ud over de Hensigter, jeg allerede har nævnt. Jeg forstaa særdeles vel, at der bag den Gerning, som nu udøves ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, staar Kræfter, interesserede Kræfter, de samme Kræfter, der hele Tiden har gjort, hvad de kunde, for at spænde Ben for Landmandsbankens Virksomhed. Der er stadig bevidst arbejdet i visse Finans-kredse paa at undergrave Landmandsbanken, og alt har hidtil tegnet særdeles godt for disse Kredse. Men fuldkommen urimeligt forekommer det mig dog, det er, naar man nu møder med et Lovforslag, der, uden at hele den paakrævede Vurdering og Undersøgelse har fundet Sted, fastslaar, at Forretningen skal presses ned til et Minimum. Det er i Virkeligheden at forsøge at opnaa Lovgivningsmagts Medvirkning til disse undergravende Finans-kredses Virksomhed. En skønne Dag vil vi altsaa, hvis vi følger den Vej, staa overfor den Kendsgerning, som neppe vil være gavnlig for Erhvervs-livet, at vi har to store Banker, der har et faktisk Monopol i Hovedstaden og hele Landet.

Man foreslaar altsaa nu i det forelagte Lovforslag at overdrage, som det hedder, to Personer Udarbejdelsen af Forslag og formentlig ogsaa en vis Undersøgelse af Forholdene. Jeg anser det for fuldkommen rimeligt, at Nationalbanken, naar den skal deltage i dette Genrejnsningsarbejde, i Finansiering eller andet af en ny Bank, paa et eller andet Tidspunkt faar Lejlighed til at faa Indblik i Landmandsbankens Forhold. Det er i og for sig ikke det, jeg vender mig imod. Men dette at overdrage to Personer at udarbejde Forslag, om hvilket det derefter bestemmes, at just dette skal fore-

lægges Rigsdagen, uden Hensyn til, hvad det til den Tid siddende Ministerium maatte mene om det, er dog vist en Beføjelse for Ministeren, som er temmelig urimelig. Hvis Ministeren ønsker to Personer til at gennemgaa Bankens Forhold og udarbejde Forslag, kan han jo i Dag, eller hvornaar han vil, gaa hen og udpege disse to Personer og bede dem om at besørg det Arbejde, og han kan henvende sig til Finansudvalget i Morgen. Han vil sikkert faa den nødvendige Bevilling, hvis der er Tale om Bevilling til dette Arbejdes Udførelse. Altsaa, en Lovparagraf om dette Forhold er ganske overflødig.

Men i øvrigt, naar man nu taler om en Udpegen af Personer, ved jeg ikke, hvorfor man ikke, om jeg saa maa sige, gør op med det Udvalg, som jo har fungeret til den seneste Tid, et Udvalg, der altsaa nedsattes i den forrige Regerings Tid, bestaaende af tre Embedsmænd, som fik den Opgave at undersøge Bankens Forhold, følge dens Virksomhed og udarbejde Forslag om en Nyordning paa Grundlag af de Erfaringer, de indvandt. Det er muligt — jeg forstaa i hvert Fald Bemærkningerne saaledes —, at dette Udvalgs Arbejde betragtes som sluttet; og det skal jeg i og for sig heller ikke indvende noget imod. Men der maa vel være et Resultat af dette Udvalgs Arbejde. Det er dog ikke en skønne Dag gaaet fra hinanden og har sagt: Nu er der ikke mere for os at gøre. Der maa vel være afgivet en Betænkning, et Forslag, en Redegørelse, være holdt et Foredrag for Ministeren, eller hvad det nu er. Der maa vel være sket noget, og dette kan vel formodentlig ikke være af den Beskaffenhed, at det er Rigsdagen ligegyldigt, om noget saadant foreligger. Jeg gaar derfor ud fra, at forinden Rigsdagen overhovedet kan inklade sig paa at træffe Bestemmelse om nye Forberedelser og Undersøgelser, maa den under en eller anden Form have Adgang til, hvad der er foreslaaet af det Tremands-Udvalg, som blev nedsat af den forrige Regering, til den Redegørelse, som jeg formoder maa være affattet, og, hvis der er fremsat Forslag af dette Udvalg, da ogsaa til disse. Det er jo et Udvalg, hvis Virksomhed har staaet paa et Aars Tid, og det er dog sandsynligt, at dette Udvalg har lært et og andet at kende, som det kunde være nyttigt ogsaa for Rigsdagen at kende, hvis den overhovedet skal blandes ind i Ordningen af denne Sag paa det nuværende Tidspunkt, og det er altsaa Ministerens Ønske. Jeg henstiller derfor til Ministeren at svare paa, om der er noget, der taler imod, at disse Oplysninger under en eller anden Form gives Rigsdagen.